

Filozófia mint életmód

filozófia-kultúra-önkéntesség

161. SZÁM 2016. DECEMBER

HÍRLEVÉL

Ha Te változol, minden változik

[Kattanj rá a filozófiára!](#)

Ár ellen evezve

„Az a különbség egy vízen lebegő fatörzs és az ugyanabból az anyagból készült bárka között, hogy az utóbbinak vannak evezői és ár ellen is haladhat.”
(N. Sri Ram)

Fiatalkoromban hallottam ezeket a szavakat. A mondat nem Sri Ram valamelyik előadásán hangzott el, és nem tudom, könyvbe foglalta-e valaha is. Beszélgetés közben vetődött fel.

Sokat gondolkodtam róla, és akkoriban, amikor formát kezdtem adni a fennkölt eszméknek egy klasszikus értelemben vett filozófiai iskola keretei között, a fatörzs és a bárka képe mélyen hatott a gondolataimra, érzelmeimre és tetteimre.

Az emberek általában az élet vizébe vetett fatörzsekhez hasonlítanak. Eleinte még épek és szárazak, később megtörten és ázottan úsznak az árral, vagy betévednek valamelyik oldalágba a világ hatalmasainak sugallatait követve... Ott azután sodródni, értelmetlenül ütköznek egymással, piszkosak és sárosak lesznek, nincsen sem határozott céljuk, sem kikötőjük, míg végül darabokra nem törnek, és el nem tűnnek az örök folyó felszínéről, amelyről azt sem tudják, honnan ered és merre tart.

Csupasz, széttöredezett, felhasadt fatörzsek, az ár hurcolja őket egyik parttól a másikig, és csak pusztá tömegükkel állhatnak ellen neki. Sötét rönkök siklanak nyöszörögve, fáradhatatlan menetben s mégis holtfáradtan! Világosan a nap megmutatja felületükön a rothadás sötét jeleit, éjszaka pedig némán folyik tova az árnyéksereg, és csupán kivételesen billenti fel valamelyikük egyik végét a távoli csillagok felé.

A fatörzsek folyója!

Egyre többen vannak, ütköznek, megsértik, felmorzsolják egymást... a fatörzsek folyója! Mennyit gondolkodtam erről!

Az évek alatt azonban elsajátítottam a szinte feledésbe merült módszereit annak, hogyan kell kivésni és ezzel kikönníteni egy tömör fadarabot... a fát, amelyből mindannyian felépülünk.

[Tovább olvasok](#)

BUDAPEST

Hunyadi Kultúrműhely, Budapest II.,
Margit krt. 64/b, fszt. 6.

[Varázsolj karácsonyt 2016-ban is!](#)
2016. november 21. – december 5.

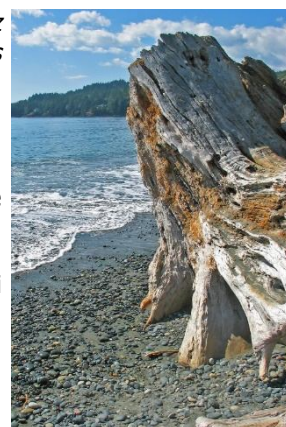
[Színházi est jótékony céllal](#)
2016. december 3. szombat, 16.00

[Mesedélután – Holle anyó](#)
2016. december 8. csütörtök, 16.30

[Káoszról rend: viking minta
idealistáknak 2.](#)
2016. december 10. szombat, 16.00

[Polgári Természetőr Szolgálat](#)
2016. december 11. vasárnap, 9.00
Budai Tájvédelmi Körzet

[További budapesti programjaink](#)

E havi számunkban:

**A nagy filozófiai kaland:
az ár elleni evezés**

**Azt mondták...
a példamutatóról**

Hátrahagyott szólamok

EGER

Az Új Akropolisz egri központja,
Törvényház u. 25. fszt. 2.

[Egri programjaink](#)

GYŐR

FILO-Pont, Kálóczy tér 15.

[Alkoss velünk!](#)
[Karácsonyi ajándékkészítés](#)
[felőtteknek és gyerekeknek](#)
2016. december 11. vasárnap, 15.00

[További győri programjaink](#)

PÉCS

Az Új Akropolisz pécsi központja,
János u. 6.

[Pécsi programjaink](#)

SZEGED

Concordia Kultúrműhely, Szivárvány u. 3/a

[Szegedi programjaink](#)

SZÉKESFEHÉRVÁR

Kairosz Kultúrműhely, Megyeház utca 22/a

[A színek rejtelméi – elméletben és gyakorlatban](#)
2016. december 10. szombat, 14.00 –
20.00

[További székesfehérvári programjaink](#)

„Egyedüli a legnagyobb erő sem tehet mindent, mondhatnám, nem tehet sokat: egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges.”

Kölcsey Ferenc

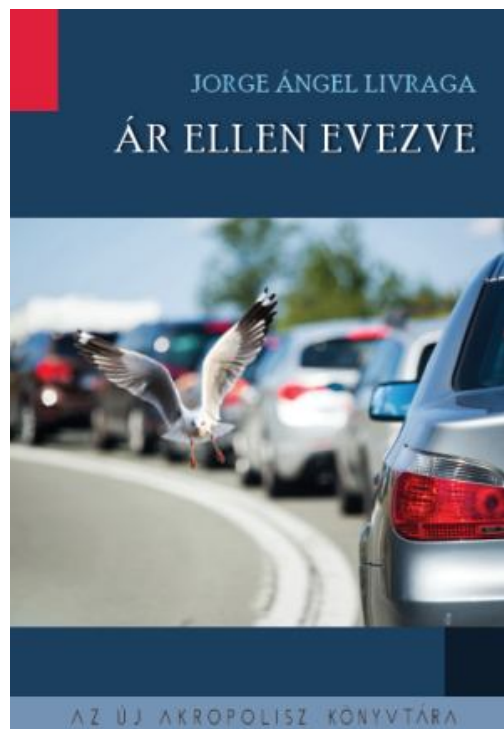
Minden kedves Olvasónknak békés, boldog ünnepeket és eredményes új esztendőt kívánunk az idén 30 éves Új Akropolisz Filozófiai Iskola tagjai!

A nagy filozófiai kaland: az ár elleni evezés

könyvajánló

Ha megkérdezzük valakit, milyennek képzeletben a köztünk élő hőseket, valószínűleg felemleni majd tűzoltókat, rendőröket, orvosokat, akár szociális munkásokat, gyermeküket erejükön felül támogató szülőket vagy valamilyen testi, társadalmi hátrányon felülemelkedő példaképeket. Ám szinte biztos, hogy ez nem hangzana el: olyannak, mint egy filozófus. A közzelfogás szerint filozófusnak lenni ugyanis nem túl izgalmas vagy heroikus. Jorge Angel Livraga *Ár ellen evezve* című könyvét olvasva azonban (amelynek címadó írása nyitotta e havi hírlevelünket) átérettelődhet bennünk ez a kép.

A szerző alapította Új Akropolisz Filozófiai Iskola 1957 óta a világ több mint 50 országában szólított meg fiatalokat és idősebbeket, serkentett közeli és távoli kultúrák megismerésére éppúgy, mint belső világuk feltérképezésére. A mozgalom 2016-ban ünnepli Magyarországon 30. évfordulóját, ennek tiszteletére jelenik most meg a 30 írást tartalmazó kötet. A közel 200 oldalon cikkek, előadások leírata és egy Livragával készült interjú is helyet kapott, hogy a gyűjtemény a lehető legtöbb formában közvetítse: a filozófia nem kanapén elmélkedés, még csak nem is kitaró könyvtárazás és pódiumokon tartott ékes szónoklat, hanem életmód. Olyan életmód, amelyet a bölcsesség szeretete hat át, és a filozófus (*philosophos* = a bölcsesség szerelmese) rendes „hős-szerelmesként” nem éri be ideáljának távoli csodálásával, hanem igyekszik élete minden pillanatát vele tölteni. Ezért hajlandó felülemelkedni saját önzésén, legyőzni a lustaságot, a tudatlanságot, nem enged a kor diktálta hamis eszményképeknek vagy a könnyű, de etikátlan megoldásokra csábító utakra, ár ellen evezve is célja felé törekszik.

A kötet öt témakörbe: a filozófia, az ember, a szimbolizmus, a korunk és a hősiesség fejezetekbe csoportosította a kiválókat szövegeket. Különböző szemszögből ugyan, de minden írás a világban tapasztalható társadalmi, erkölcsi, természeti, politikai nehézségekre reflektál. Többször is foglalkozik a környezetszennyezés, az egyre kegyetlenebb eszközökkel vívott háborúk, a fogyasztói társadalom gerjesztette vágyak vagy a technológiához való ellentmondásos viszonyból fakadó értékválság problémáival, de sosem áll meg a probléma ismertetésénél.

A filozófia lencsén át, a természeti képek apropóján, Kelet és Nyugat mítoszait felelevenítve, művészeti alkotásokról mesélve vagy a tudományos fejlődés történetét áttekintve, olykor pedig az ezoterikus filozófia tanításainak néhány alapvetését bemutatva villantja fel a kiutat: az ember hihetetlen szellemi örökségét, amely belső változásra, fejlődésre inspirál, és mindehhez kipróbált fogódzókat kínál. Az író többször is hangsúlyozta, hogy a történelem bizonyította: nincs olyan rendszer, amely garantáltan igazságosabb, jobb helyé tehetné a világot, de olyan rendszer sincs, amelyet a jó emberek ne tehetnének (és tettek volna már eddig is) igazságosabbá, jobbá.

Ezért számára a változás kulcsa az ember. Az az ember, aki gépiesség és birkaszellem helyett harmonikus, étellel teli rendezettséget teremt önmagában és maga körül is. Az, aki hisz az emberiséget emelő tudomány, művészet és együttélési formák létrejöttének vagy újrafelfedezésének lehetőségében és tesz is értük. Az, aki bízik magában, és ha kell, egyedül is nekivág az útnak, ám éppen ezért hamarosan társakra talál. Olyan útkeresőkre, akiket hasonlóan lelkesít a bölcsességszerető, hősiessé szellemi kaland: az ár elleni evezés.

[Jorge Ángel Livraga: Ár ellen evezve, ford. Deák Szilvia, Új Akropolisz, 2016, 184 oldal, keménykötés]

Kovács-Torma Réka

Azt mondták... a példamutatásról

„Tanuld és tanítsd a jobbat!”
Thalész

„Óvakodj a kritizálástól, inkább mutass jó példát, és ne foglalkoz mások viselkedésével. Mindenki bíraskodjon saját negatív érzelmei felett, és a felett, hogy nem szolgálhat követendő életpéldával.”
Jorge Ángel Livraga

„Egyáltalán ne vitatkozz többé arról, hogy milyenek kell lennie a jó embernek, hanem légy olyan.”
Marcus Aurelius

„Tekints arra az emberre, aki feltárja előtted hibáidat úgy, mintha rejtett kincset tárna fel. Ő a bölcs, aki megmutatja neked az élet veszedelmeit. Kövesd: aki követi, csak jót lát és semmi rosszat.”
Dhammapada

„Tűzz magad elé egy jellemet mintaképpül, és ahhoz igazodj, akár egyedül vagy, akár az emberek között!”
Epiktétosz

„Hallgasd meg a fenyő, a bambusz és a szilvafa tanítását. A fenyő örökzöld, szilárd gyökerű és tiszteletre méltó. A bambusz erős, rugalmas és törhetetlen. A szilvafa virága szívós, illatos és elegáns.”

Ueshiba Morihei

„A tanár híddá feszül s biztatja tanítványait, keljenek át rajta; majd miután megkönnyítette a számukra az átjutást, boldogan összeroskad, arra buzdítva őket, hogy maguk építsenek hidakat.”

Nikosz Kazantzakis

„Kell, hogy történjenek olyan csodák, amiket tíz nemzedék megemlegessen. Példákat kell adni ennek a nemzetnek, amik a szíveket megerősíték.”

Jókai Mór

Ha szívesen olvasnál még a témában gondolatokat, [itt szemezgethetsz további idézetek között.](#)

Karácsonyi könyvajándék

Kedves Olvasónk!

Szeretettel ajánljuk figyelmedbe karácsonyi könyvakciónkat. December 1–15-ig vagy a készlet erejéig [minden kiadványunk](#) – a most megjelenő *Ár ellen evezve* című könyv kivételével – az eredeti ár 50%-áért kapható. A honlapon feltüntetett árak nem tartalmazzák a kedvezményt. Jó böngészést kívánunk a karácsonyi ajándékok kiválasztásához, a megajándékozottaknak pedig jó olvasást a fa alatt!

A szerkesztőség

Házunk táján

Színjáték vagy valóság? Misztériumszínház Keleten és Nyugaton

Az ókori görög, a középkori japán nó-színház mágikus, lélekformáló műhelytitkaiba kaphattak betekintést színházi szemináriumunk résztvevői, akik saját „maszk-élménnyel” is gazdagodhattak.

[Tovább](#)

Mit ér egyetlen gyertya lángja?

A filozófia világnapján arról gondolkodtak közösen a résztvevők, hogy mit tehetnek ők nap mint nap, hogy a gyűlölet és kirekesztés helyét az együttműködés és a közös emberi értékek felismerése vegye át.

[Tovább](#)

Rózsakirályfi

Mozgással, énekkel, agyagozással élték át a 2–4 éves gyerekek Rózsakirályfi meséjét *Mesedélelőttök* sorozatunk novemberi alkalmán.

[Tovább](#)

Új Akropolisz a világban

F
i
l
o
z
ó
f
i
a

„Törekvés a boldogságra” és „Az arany középút keresése” Arisztotelész évében (Varsó, Lengyelország)

Az UNESCO 2016-ot Arisztotelész évének nyilvánította a filozófus születésének 2400. évfordulója tiszteletére. Ebből az alkalomból a lengyel Új Akropolisz két előadást is szervezett *Törekvés a boldogságra* és *Az arany középút keresése* címmel. Mindkét előadáshoz filozófiai workshopok is kapcsolódtak, amelyek azt hangsúlyozták, mennyire fontos szerepet játszanak az erények a mindennapokban.

K
u
l
t
ú
r
a

A zene világnapjának ünnepe a zágrábi főkönyvtárban (Horvátország)

Az Új Akropolisz Enodia kórusa a fővárosi könyvtárban tisztelettel egy bemutatóval *A zene világnapján*. Az eseménnyel az UNESCO 1975-ös kezdeményezéséhez csatlakozott a horvát szervezet, hogy népszerűsítse a zenét mint minden emberhez tartozó, egyetemes művészeti formát és értéket. *A zene szárnyán* című programban hét darabot adtak elő. A fellépést egy rövid előadás előzte meg a zene mitikus és történelmi gyökereiről, a műsákról mint az öröklét inspirálójáról, Püthagorasz harmóniájáról szóló tanairól és arról, hogy milyen szerepet játszik a zene az ember belső lényének átnemesítésében.

Ö
n
k
é
n
t
e
s
é
g

Fogászati napok Planes de la Lagunában (Santa Ana, El Salvador)

Az Új Akropolisz több más szervezettel közösen fogászati napokat szervezett, ahol három nap alatt több mint 200 alacsony jövedelmű embert láttak el. A 17 Puerto Ricó-i önkéntes (akik között 8 fogorvos és 2 fogászati asszisztens volt) beszélt is a szájhygiénáról, a korszerű eljárásokról és a megelőzés fontosságáról. A gyerekek fogkeféket és fogkrémet is kaptak az eseményen, amelyhez az Új Akropolisz a logisztikai, jogi és szervezési teendők ellátásával járult hozzá.

További híreink a nagyvilágból [angol](#) és [spanyol](#) nyelven.

Ajánló

Hátrahagyott szólamok

„Az örök érvényűségre kell törekedni, nem a véglegességre. Arra, hogy az adott pillanatban a lehető legőszintébben és leghitelesebben átadhassuk a közönség számára azt az élményt, amely a művel való első találkozáskor és a darabbal foglalkozás során folyamatosan ér bennünket. Nem tudok elképzelni ennél magasabb célt.”

(Kocsis Zoltán)

Kocsis Zoltán szinte egész életét a zene bűvöletében töltötte és mindeközben a mesterévé vált. Hároméves korában kezdett el zongorázni, karrierje nyitányaként pedig 18 évesen megnyerte a Magyar Rádió Beethoven-zongoraversenyét. Kétszeres Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zongoraművész, karmester és

zeneszerző. Kollégája, Fischer Iván, akivel a Budapesti Fesztiválzenekart alapította, így írt róla:
„Zenei óriás volt, a ritka zsenik egyike. Hatása egész generációjára felmérhetetlen.”

Néhány évvel ezelőtt a Nemzeti Filharmonikus Zenekar vezetőjeként interjút adott az Új Akropolisz Filozófiai Iskola egyik zeneértő tagjának. A beszélgetés során többek között olyan kérdésekre válaszolt, mint hogy hogyan lehet megszerettetni valakivel a muzsikát, és hogy miért lehet jobb nem pusztán hallgatni, hanem művelni is a zenét? Mitől válik valaki zenésszé? Hogyan képes egy minőségi alkotás hatni a társadalomra? Egyáltalán: mi adja meg valaminek az értékét?

Kocsis Zoltán már nincs közöttünk, de hátrahagyott szavaiban és alkotásaiban tovább él szellemisége, művészi génusza. [Az itt megosztott interjúval rá emlékezünk.](#)

[Nyomtatható formátum letöltése.](#)

A korábbi számok között [itt](#) böngészhetsz.

Kérjük, küldj üzenetet az elehir@ujakropolisz.hu címre, ha a hírlevéllel kapcsolatban bármilyen észrevételed van.

„Új Akropolisz Filozófiai Iskola” Kulturális Közhasznú Egyesület © 2009–2016
Ha nem kérsz több hírlevelet, azt a [\[url:leiratkozás\]](#)leiratkozás[\[/url:leiratkozás\]](#) linken jelezheted.